

Charles Bukowski versei

(Fenyvesi Ottó fordítása)

Fiatal koromban New Orleans-ban

(Young in New Orleans)

sokat koplaltam, bárokban ücsörögtem,
esténként órákig róttam az utcákat,
a holdfény hamiskásan csillogott,
legalábbis nekem,
a francia negyedben sokat bámultam
a lovakat és a nyitott fiákereket,
mindenki kocsikázott,
a hajtók feketék voltak,
hátról pedig ott ültek a párocskák,
általában ifjak és fehérek.
és én is általában fehér voltam.
és teljesen elbűvölt a világ.
mert New Orleans egy jó hely,
ahol el lehet rejtőzni,
háborítatlanul lemondhattam
volna az életemről.
nem érdekelt senkit, csak a patkányokat.
sötét kis szobámat
velük kellett megosztanom.
hatalmasak voltak és bátrak,
rezzenéstelen szemmel meredtek rám,
ők a halál hírnökei.

körülöttem nők voltak.
látták a züllöttséget.
volt ott egy pincérnő,
kicsit idősebb,
mint én, sóvárogva
mosolygott,
amikor meghozta
a kávém.

számomra ez bőven
elég volt
a boldogsághoz,
volt valami
abban a városban, ami
miatt nem volt büntudatom,
nem éreztem semminek hiányát,
mint mások.
békén hagytak.

ültem az ágyban,

odakinn a fények,
behallatszott az utca zaja,
én meg palackból vedeltem
az olcsó borokat,
hagytam, hogy a szőlő nedve
szétáradjon bennem, felmelegítsen
és hallottam a patkányokat,
ahogy ide-oda mászkáltak a szobában,
nekem ők jelentették
az embereket.

elveszve,
kicsit megőrülve,
nem is olyan rossz,
ha nem zavar
senki.

New Orleans ezt adta
nekem.
senki nem szólított
a nevemen.
nem volt telefon,
nem volt autó,
nem volt munka,
nem volt
semmi.

csak én és
a patkányok,
és a fiatal voltam.
tudtam,
ott a semmi közepén,
hogy az volt
az igazi ünnep,
amit akkor ott
nem tudtam,
csak éreztem.

Sör (Beer)

nem tudom, hány üveg sört ittam meg
arra várva, hogy a dolgok jobbra forduljanak
nem tudom, mennyi bor és whisky
és sör fogyott,
főleg sör,
azután hogy szakítottam a nőmmel,
vártam, hogy csörögjön a telefon,

vártam, hogy halljam a lépteit,
hogy csörögjön a telefon,
vártam a lépteit,
a telefon csörgését,
és csak nagyon sokára,
már azt hittem, nem jön,
soha nem fog megérkezni,
és a telefon sem fog csörögni,
csak sokkal később,
amikor a gyomrom elindult felfelé
kifelé a számon keresztül,
megérkezett a tartalma, mint a friss, tavaszi virágok:
„mi a fenét csináltál magaddal?
három napja nem szeretkezted velem!”
a nő tartósabb,
hét és fél évvel hosszabb ideig él,
mint a férfi, de csak nagyon kevés sört iszik,
mert tudja, hogy veszélyes az alakjára nézve.
míg mi megőrülünk,
ők sehol sincsenek,
táncolnak és viháncolnak
a szépfükkal.
no, de ott van a sör
mindenhol üres sörösüvegek,
és ha felveszel egyet,
a másik kiesik a szatyorból,
mert szétázott a papírzacskó alja,
csak gurul,
és csörömpöl,
és ömlik a szürke nedves hamu,
és folyik szét az állott sör,
reggel négy körül leesnek
a zsugorok.
reggel
ez az egyetlen hang az életedben.
a sör kortyolása,
folyónyi, tengernyi sör,
a rádióból szerelmes dal
hallatszik,
a telefon továbbra is néma,
a falak állnak
lent és fent,
és sör van mindenhol.

Őrültebb, mint valaha
(As Crazy As I Ever Was)

részegen iszogatni, és verseket írni
este három körül,
mi számít már
még egy
szűk puncsi,
mielőtt megérkezik
a fény,
részegen verseket írni,
éjfél után három tizenöt.

néhány ember azt mondja nekem
híres vagyok.
de mit csinálok én egyedül
03:18-kor? részeg vagyok,
és verset írok.
őrült vagyok, mint régen,
nem akarják megérteni,
hogyan itt lógok az ablakban,
a negyedik emeleten,
itt ülök az ablak peremén,
még mindig
itt ücsörgöm,
ahogy ezt írom
lógatom a lábam lefelé,
felettem az emeletek,
68, 72, 101,
az érzés ugyanaz,
könyörtelen,
gyáva,
és elengedhetetlen,
itt ülök,
iszom és
verseket írok
03:24-kor.

Hemingway soha nem tett ilyet (Hemingway Never Did This)

azt olvastam, hogy egyszer elvesztett
egy bőröndnyi kéziratot a vonaton,
és hogy soha nem szerezte vissza őket.
nem tudom felfogni azt a fájdalmat,
amit ez okozhatott neki,
de másnap írtam egy három oldalas verset
itt, ezen a számítógépen
de a gyakorlat és az igyekezet hiánya miatt
miközben a menü parancsai között babráltam
valahogy sikerült kitörölni a verset

örökre.

ilyet még egy kezdő se csinál,
de higgyék el, nekem
sikerült.

nem hiszem, hogy az a három oldalas
vers halhatatlan lett volna,
de volt benne néhány örült vad sor,
és most már örökre elvesztek.
nagyon bosszantó, egy rossz érintés,
és sutty, eltűnt, mint egy jó üveg
bor, amit véletlen lelökünk
és összetörük.
nehéz erről írni,
ezért lesz jó ez a vers.
azt hittem, tudni
szeretnéd?

ha nem is érdekel, legalább beleolvastál
és nincs ennél jobb dolog.

reméljük, hogy így van,
a magad és az én
érdekemben.

Szóval író akarsz lenni?

(So You Want To Be A Writer?)

ha nem jön kifelé belőled
teljes erővel
mindennek ellenére,
ne csináld.
ha erőlködve jön kifelé
a szívedből, a fejedből és a szádból
és a gyomrodból,
ne csináld.
ha órákig kell ülnöd és bámulnod
a számítógép képernyője előtt
vagy az írógép fölé görnyedve
szavakat után kutatva
ne csináld.
ha pénzért teszed vagy
hírnév miatt,
ne csináld.
ha azért írsz, mert nőket szeretnél
az ágyadba vinni,
ne csináld.
ha ott kell ülnöd és

folyton javítanod,
ne csináld.
ha nehezedre esik, ha sokat gondolkodsz,
ne csináld.
ha valakit utánozni akarsz
inkább felejtsd el.

ha várni kell, hogy kitörjön
belőled,
türelmesen várj.
ha nem tör ki belőled,
inkább csinálj valami mást.

ha előbb meg kell mutatnod a feleségednek,
vagy a barátnődnek, vagy a barátodnak,
vagy a szüleidnek, vagy bárkinek
még nem állsz készen.

ne légy átlagos író,
ne légy olyan, mint a több ezer amatőr,
akik magukat írónak képzelik
ne légy unalmas és elbizakodott,
ne légy saját magadba szerelmes.
a világ könyvtárai szunyókálnak
és csak ásítognak
az ilyenektől.
inkább ne csináld.
de ha a lelkedből kirobban
mint a rakéta,
és az örületbe kerget,
az életedre tör vagy
gyilkosságba kényszerít,
akkor se csináld.
ha perzsel benned a nap,
égeti a gyomrod
ne csináld.

ha eljön az idő
és ha már kiválasztott vagy,
menni fog magától,
áradni fog, míg meg nem halsz,
vagy ki nem apad belőled.

nincs más út.
és soha nem is volt.

(Megjelent a VÁR UCCA MŰHELY 56. számában)